

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 025356 24 U
Tuzla, 16.01.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Razije Avdić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ Krfska 64e, 78000 Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Srđan Blagovčanin, predsjedavajući Upravnog odbora, protiv rješenja tužene Zavod zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona, ulica Franjevačka 36, 75000 Tuzla, protiv rješenja broj 06-33-8-19553-2/24-ŠD/DE od 07.11.2024. godine, u upravnoj stvari slobodnog pristupa informacijama, dana 16.01.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeno rješenje (bliže navedeno u uvodu presude) i prvostepeno rješenje tuženog Zavod zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona Tuzla broj 01-45-2-1154-1/24 RK/DE od 18.10.2024. godine PONIŠTAVALJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Tužena strana dužna je da tužitelju na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od 200,00 KM, u roku od 30 dana, od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 10.12.2024. godine ovom sudu, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, povreda pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja.

Tužbom se predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, postupajući po predmetnoj tužbi, „istu uvaži, poništi osporeno rješenje i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti, na način da mu se informacije dostave na istaknutu poštansku adresu“.

Istovremeno tužitelj predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora i to takse na tužbu i na presudu, u smislu odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa slijedi: da je osporenim aktom odbijen prigovor tužitelja izjavljen na prvostepeno rješenje tuženog broj 01-45-2-1154-1/24 RK/DE od 18.10.2024. godine, kojim se ne odobrava tužitelju pristup informacijama koje posjeduje tuženi.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je dana 11.10.2024. godine, tužitelj uputio zahtjev tuženom za dostavu informacija; da u zahtjevu tužitelj traži da se dostavi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona.

U daljem sadržaju obrazloženja prvostepenog rješenja tuženi navodi da se u skladu sa odredbama člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH tužitelju ne odobrava pristup informacijama, jer tražena informacija uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe. Dalje navodi da se tražene informacije odnose na podatke iz matične evidencije tuženog, koje su utvrđene kao informacije kojima je ograničen pristup i mogu se dati samo na zahtjev Ministarstva unutrašnjih poslova, Tužilaštva, Suda i drugih ovlaštenih ustanova koje vrše finansijsku kontrolu, reviziju i nadzor nad radom tuženog.

Tužitelj je na navedeno rješenje izjavio prigovor, koji je tuženi u osporenom rješenju odbio kao neosnovan, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je materijalno pravo nepravilno primijenjeno, i da je činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi zakonito rješavanje ove upravne stvari, nepotpuno i nepravilno utvrđeno.

Naime, odredbama člana 4., 5., 6., 7., i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ("Službene novine F BiH", br. 32/01 i 48/11), propisano je:

II - PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 4.

Pravo pristupa

Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

Član 5.

Utvrdjivanje izuzetaka

Tražena informacija bit će utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ:

- 1) utvrdi izuzetak u smislu cl. 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i*
- 2) utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog zakona, da saopćavanje informacije nije u javnom interesu.*

Član 6.

Izuzeci u vezi sa djelokrugom javnih organa

Nadležni javni organ može utvrditi izuzetak u slučajevima kada se saopćavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za sljedeće legitimne ciljeve Federacije:

- 1) interesi odbrane i sigurnosti, kao i zaštita javne sigurnosti,*
- 2) sprečavanje kriminala i otkrivanje kriminala,*
- 3) zaštita postupka donošenja odluka u javnom organu, uključujući davanje mišljenja, savjeta ili preporuka, bilo da se radi o licu zaposlenom u javnom organu ili drugom licu*

koje radi za ili u ime javnog organa, s tim da to ne obuhvata činjenične, statističke, naučne ili tehničke informacije.

Član 7.

Izuzetak u vezi s povjerljivim komercijalnim informacijama

(1) Kada nadležni javni organ osnovano utvrdi da zahtjev za pristup informaciji uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, bez odlaganja pismeno obavještava treću stranu o pojedinostima zahtjeva i upozorava je da će se tražena informacija saopćiti, ako u roku od 15 dana od dana prijema ovog obavještenja pismeno ne odgovori da smatra da je informacija povjerljiva i navede razloge zbog kojih bi njenim saopćavanjem mogla nastupiti šteta.

(2) Nakon prijema odgovora u smislu stava 1. ovog člana, nadležni javni organ utvrdit će izuzetak od saopćavanja tražene informacije.

Član 8.

Izuzetak kod zaštite privatnosti

Nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopćavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica.

Iz sadržaja odredbe člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, vidljivo je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a da svaki javni organ ima obavezu da te informacije saopći i da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

Dalje, u odredbama članova 5., 6., 7., i 8. istog Zakona propisani su izuzeci.

S druge strane odredbama člana 207. i člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), propisano je šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja, pa između ostalog, i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar, kao i da upravni organ treba da izloži razloge, kojima se pri donošenju rješenja rukovodio. U rješenju u kojem se postupalo po žalbi, u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe, ali ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

U konkretnom slučaju tuženi u prvostepenom rješenju odbija tužitelju dostaviti Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona, navodeći da pristup tim informacijama, uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe (odredba člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH), kao i da se tražene informacije odnose na podatke iz matične evidencije tuženog, kojima je ograničen pristup i mogu se dati samo na zahtjev Ministarstva unutrašnjih poslova, Tužilaštva, Suda i drugih ovlaštenih ustanova koje vrše finansijsku kontrolu, reviziju i nadzor nad radom tuženog.

Međutim tuženi, u prvostepenom rješenju, a zatim kasnije i u drugostepenom rješenju, nije obrazložio razloge zbog kojih davanje informacije uključuje osobne interese i na koji način se tražene informacije odnose na podatke iz matične evidencije tuženog i ničim ne dokazuje da se podaci iz matične evidencije tuženog nalaze u Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona.

Po shvatanju suda, cijeneći odredbu člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da svakom fizičkom i pravnom licu (a pogotovo tužitelju, kao nevladinoj organizaciji koja se bori protiv korupcije, a za sistematske promjene u društvu i artikuliše zahtjeve građana za odgovornom, transparentnom i efikasnom vladavinom) omogući pristup informacijama i saopći traženu informaciju, a tuženi u osporenom i prvostepenom rješenju, odbija zahtjev tužitelja, bez da je iznio jasne i opravdane razloge za takvu odluku.

Pored toga, po ocjeni suda, rješenja tuženog su nepravilna i nezakonita, jer u konkretnom slučaju, nisu cijenjени ni svi navodi tužitelja izneseni u zahtjevu i žalbi, a samim tim nisu utvrđene sve činjenice prethodno navedene, niti cijenjени svi dokazi, potrebni za pravilno i zakonito rješavanje predmetne upravne stvari, iz kojih razloga je činjenično stanje ostalo nepotpuno i nepravilno utvrđeno, čime su povrijeđene i odredbe člana 7. Zakona o upravnom postupku.

Stoga, po mišljenju suda, ovi propusti predstavljaju nedostatke, koji sprečavaju ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta, zbog kojeg se isti moraju poništiti, kako bi se u ponovnom postupku utvrdile sve relevantne činjenice za zakonito odlučivanje, budući da je odredbama člana 12. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano da se upravni akt može pobijati, ako sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

U skladu sa odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima, u ponovnom postupku tuženi je dužan bez odgode otkloniti nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, nakon čega će, vodeći računa o pravilnoj primjeni materijalnog prava, kao i pravnim shvatanjima i uputama sadržanim u presudi, donijeti novo, na zakonu zasnovano rješenje, koje će obrazložiti u smislu odredaba člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Odluka o troškovima upravnog spora zasnovana je na odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a odnosi se na troškove sudske takse na tužbu i presudu, što po odredbama tarifnog broja 22. stav 1. i 23. stav 1. tačka b) Tarife sudskih taksi koja čini sastavni dio Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Tuzlanskog kantona" broj 5/09, 4/10 i 9/12), iznosi po 100,00 KM, što sve ukupno iznosi 200,00 KM.

Z a p i s n i č a r:
Razija Avdić, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.